

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 564/2025
08.05.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлане Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Мирољуба Томића и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Александра Савића, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Александра Савића, адвоката Ивана Станојевића, поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Нишу Кж1 413/24 од 13.03.2025. године, у седници већа одржаној дана 08.05.2025. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Александра Савића, адвоката Ивана Станојевића, поднет против правноснажне пресуде Апелационог суда у Нишу Кж1 413/24 од 13.03.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Алексинцу К 83/24 од 09.05.2024. године окривљени Александар Савић оглашен је кривим због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика, за које му је утврђена казна затвора у трајању од 9 (девет) месеци и кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, за које му је утврђена казна затвора у трајању од 2 (две) године, након чега је суд применом одредбе члана 67. став 1. Кривичног законика окривљеном Александру Савићу опозвао условну осуду изречену правноснажном пресудом Основног суда у Алексинцу К 221/23 од 30.10.2023. године, због кривичног дела крађа из члана 203. став 1. Кривичног законика и казну затвора из те пресуде, у трајању од 6 (шест) месеци, узео као правилно утврђену и окривљеног осудио на јединствену казну затвора у трајању од 3 (три) године, коју ће издржати по правноснажности пресуде, а у коју му се урачунава време проведено у притвору од 13.02.2024. године до упућивања окривљеног на издржавање казне затвора или спровођење мере безбедности обавезног лечења наркомана.

На основу одредбе члана 83. став 1. Кривичног законика према окривљеном је изречена мера безбедности обавезно лечење наркомана, која ће се извршавати у одговарајућој здравственој или другој специјализованој установи и трајаће док постоји потреба за лечењем, али не дуже од три године, с тим што се време проведено у установи за лечење урачунава се у казну затвора.

Истом пресудом окривљени Александар Савић обавезан је да суду на име паушала плати износ од 10.000,00 динара, у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, као и трошкове кривичног поступка, о чијој ће висини суд одлучити накнадно, посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 413/24 од 23.07.2024. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Александра Савића и првостепена пресуда је потврђена.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 413/24 од 13.03.2025. године, у ставу првом, делимично је остављена на снази пресуда истог суда Кж1 413/24 од 23.07.2024. године, у делу у коме је одбијена као неоснована жалба браниоца окривљеног Александра Савића, а у ставу другом, усвајањем жалба јавног тужиоца ОЈТ у Алексинцу, преиначена је првостепена пресуда Основног суда у Алексинцу К 83/24 од 09.05.2024. године, у делу одлуке о казни, па су окривљеном због кривичних дела за која је том пресудом оглашен кривим утврђене казне затвора и то: због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика, у трајању од 9 (девет) месеци, а због кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, у трајању од 3 (три) године и узета је као правилно утврђена казна затвора изречена пресудом Основног суда у Алексинцу К 221/23 од 30.10.2023. године, због кривичног дела крађа из члана 203. став 1. Кривичног законика, у трајању од 6 (шест) месеци, па је окривљени Александар Савић осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 4 (четири) године, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 13.02.2024. године и време проведено на издржавању мере безбедности обавезног лечења наркомана, док је жалба браниоца окривљеног одбијена као неоснована и првостепена пресуда је у непреиначеном делу потврђена.

Против правноснажне пресуде Апелационог суда у Нишу Кж1 413/24 од 13.03.2025. године захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног Александра Савића, адвокат Иван Станојевић, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП и повреда одредби чланова 269, 275, 278, 444. став 2., 445, 453 и 455. став 3. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев и побијану пресуду, у смислу члана 492. став 1. тачка 2) и став 2. ЗКП преиначи у целини и остави на снази у потпуности пресуду истог суда Кж1 413/24 од 23.07.2024. године, којом је потврђена пресуда Основног суда у Алексинцу К 83/24 од 09.05.2024. године.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је

одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажну пресуду против које је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Александра Савића, је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости, указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10) ЗКП, наводима да је доношењем правноснажне пресуде повређена одредба члана 453. ЗКП. У вези са тим, бранилац наводи да је Апелациони суд у Нишу, иако није било законског основа за поништење клаузуле правноснажности и извршности првостепене пресуде Основног суда у Алексинцу К 83/24 од 09.05.2024. године која је постала правноснажна доношењем пресуде Апелационог суда у Нишу Кж1 413/24 од 13.03.2025. године, преиначио ову пресуду у неповољнијем смислу за окривљеног и осудио га на строжију казну затвора, чиме је повредио забрану преиначења на његову штету.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости, Врховни суд оцењује као неосноване.

Битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10) ЗКП, постоји када се пресуда у погледу правне квалификације кривичног дела и одлуке о кривичној санкцији измени на штету окривљеног, ако је изјављена жалба само у корист окривљеног (члан 453. ЗКП).

Одредбом члана 453. ЗКП прописано је да, ако је изјављена жалба само у корист оптуженог, пресуда се не сме изменити на његову штету у погледу правне квалификације кривичног дела и кривичне санкције.

Из цитиране законске одредбе, по налажењу Врховног суда, јасно произилази да се пресуда не сме изменити на штету оптуженог у погледу правне квалификације кривичног дела и кривичне санкције, само уколико је жалба изјављена у корист окривљеног, а не и у случају када је иста изјављена и на његову штету.

Из списка се утврђује да је пресудом Основног суда у Алексинцу К 83/24 од 09.05.2024. године окривљени Александар Савић, оглашен кривим због кривичног дела из члана 194. став 1. Кривичног законика, за које му је утврђена казна затвора у трајању од 9 месеци и кривичног дела из члана 323. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, за које му је утврђена казна затвора у трајању од 2 године и опозвана му је условна осуда изречена пресудом Основног суда у Алексинцу К 221/23 од 30.10.2023. године и узета као правилно утврђена казна затвора из те пресуде, у трајању од 6 месеци, па је окривљени осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 3 године.

Против наведене пресуде жалбу је благовремено изјавио бранилац окривљеног Александра Савића, о којој жалби је одлучио Апелациони суд у Нишу пресудом Кж1 413/24 од 23.07.2024. године и исту одбио као неосновану и потврдио првостепену пресуду.

Међутим, из списка такође произилази да је против пресуде Основног суда у Алексинцу К 83/24 од 09.05.2024. године жалбу благовремено изјавио и јавни тужилац ОЈТ у Алексинцу, због одлуке о кривичној санкцији, о којој жалби другостепени суд пресудом Кж1 413/24 од 23.07.2024. године, није одлучио, јер му иста није била достављена од стране првостепеног суда. Поводом иницијативе за подношење захтева за заштиту законитости, Врховни јавни тужилац је указао на овај пропуст првостепеног суда и предложио да ОЈТ у Алексинцу списе предмета врати првостепеном суду, како би тај суд због учињеног пропуста, ставио ван снаге клаузулу правноснажности и извршности првостепене пресуде, што је првостепени суд и учинио, те су списи предмета поново достављени Апелационом суду у Нишу, ради одлучивања о жалби јавног тужиоца ОЈТ у Алексинцу, након чега је Апелациони суд у Нишу поново одржао седницу већа и донео побијану пресуду - Кж1 413/24 од 13.03.2025. године, којом је, у ставу другом, преиначена првостепена пресуда, у делу одлуке о казни и окривљеном је због кривичног дела из члана 194. став 1. Кривичног законика, утврђена казна затвора у трајању од 9 месеци, због кривичног дела из члана 323. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, утврђена казна затвора у трајању од 3 године и узета је као правилно утврђена казна затвора изречена пресудом Основног суда у Алексинцу К 221/23 од 30.10.2023. године, у трајању од 6 месеци, па је окривљени осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 4 године.

Дакле, неспорно је, да је окривљеном побијаном пресудом, због кривичног дела из члана из члана 323. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, утврђена казна затвора у дужем трајању и да је исти осуђен на строжију кривичну санкцију односно јединствену казну затвора у дужем трајању. Међутим, забрана преиначења на штету окривљеног, на коју указује бранилац може настати у процесној ситуацији када је изјављена жалба само у корист окривљеног, како је то предвиђено одредбом члана 453. ЗКП. У конкретном случају, против наведене првостепене пресуде, жалба је изјављена у корист окривљеног (од стране браниоца окривљеног), али и на штету окривљеног (од стране ОЈТ у Алексинцу и то због одлуке о кривичној санкцији), због чега је по оцени Врховног суда, побијана пресуда Апелационог суда у Нишу Кж1 413/24 од 13.03.2025. године, донета у сагласности са одредбама Законика о кривичном поступку.

Самим тим, побијаном правноснажном пресудом није прекршена забрана из члана 453. ЗКП, те тиме није учињена ни битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10) ЗКП, а како се то неосновано истиче у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, јер је суд у погледу правне квалификације, а тако и кривичне санкције, окончао кривични поступак правилном применом одредаба кривичног закона.

У осталом делу захтева бранилац оспорава законитост поступка скидања клаузуле правноснажности и извршности, који је претходио доношењу побијане пресуде,

истицањем битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП и повреда одредби чланова 269, 275, 278, 444. став 2., 445, 453 и 455. став 3. ЗКП, које сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП, нису дозвољени разлози за подношење овог ванредног правног лека, због чега од стране овог суда нису разматране.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаном пресудом није учињена повреда закона из члана 438. став 1. тачка 10) ЗКП, на коју се неосновао указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Александра Савића, адвоката Ивана Станојевића, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, исти одбио као неоснован и одлучио као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник,
Андреа Јаковљевић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Светлана Томић Јокић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић